

Dace

Aija

Zane

Ruta

Luíze

Gaiļu māsās ir spēks!

Stradiņa Klīniskās universitātes slimnīcas Latvijas Kardioloģijas centra kardioloģe RUTA GAILE ar mazmeitu, 49. vidusskolas 3. klases skolnieci LUĪZI BALTRAITI un savām trijām skaistajām meitām. AIJA BALTRAITE ir mārketinga vadītāja autobiznesā, ZANE BEDRĪTE ir projektu koordinatore Francijas institūtā Latvijā, bet DACE MATĪSA – plaušu slimību ārste P. Stradiņa Klīniskajā universitātes slimnīcā.

MAMMA KĀ CETURTĀ MĀSA!

«Lai arī mums, māsām, katrai tagad cits uzvārds, mēs sevi joprojām saucam par māsām Gailēm. Un, kad kaut kur kopā ierodamies, esam spilgtas un pamanāmas! Reizēm jokodamas sakām, ka mamma patiesībā ir vecākā māsa, jo viņa mums ir tāda ļoti friša,» smeļoties stāsta Aija Baltraite, vecākā no kardioloģes Rutas Gailes trim meitām un desmitgadīgās Luīzes mamma.

«Kopumā mūsu dzimtas sievietes raksturo tas, ka mēs sarežģītās situācijās nevis *ņemamies*, bet ļoti reāli skatāmies uz lietām. Kādam no malas varbūt var likties, ka esam paskarbas, bet mums ir izteikti laba humora izjūta. Un mūs ļoti, ļoti vieno joki, kas reizēm ir saprotami tikai mums četrām.

Mums ir maza gadu starpība, un mēs, Gaiļu māsas, vienmēr esam turējušās kopā. Bērnībā un skolas gados dzīvojām mazā dzīvoklītī Maskavas forstatē un ļoti turējāmies kopā kā ģimene. Mums bija kopīgi izbraucieni, kopīgas vakariņas, visur devāmies kopā, un ģimene mums bija ieaudzīnāta kā vērtība. Vēlākajos gados mūs ļoti ir vienojuši kopīgie ceļojumi, pēdējā gada laikā to ļoti pietrūkst. Braucām dažādās kombinācijās – reizēm visas kopā, reizēm es ar mammu un Luīzi, reizēm vēl citādi.

No savas mammas esmu iemācījusies, ka uz visu jāskatās reāli – nav jāsatraucas, bet jārisina. Ko es kā mamma esmu gribējusi iemācīt savai meitai? Pirms gadiem pieciem mums ar Luīzi bija saruna par mīlestību, un es viņai jautāju: ko tu mīli visvairāk? Viņa atbildēja: pati sevi! Es biju ļoti priecīga par šo atbildi, jo tieši šo uzticēšanos sev pašai es viņai būtu gribējusi iemācīt,» teic Aija.

MEITAS DZIMA IK PĒC GADA

«Visas trīs manas meitas dzimušas ar viena gada starpību – Aijai tagad ir 38,

Vai kāda no meitām mantoju si arī ārsta profesiju?

Dace bija pabeigusi žurnālistus, bet tad pēkšņi izlēma mainīt dzīvi un kļūt par ārsti – viņa specializējusies plaušu slimībās. Tikko pabeigusi rezidentūru, kā circenis karstos pelnos nonāca slimnīcas kovida nodaļā.

Ruta

Zanei 37 un Dacei 36 gadi,» stāsta trejmeiņu mamma Ruta Gaile. «Bija laiks, kad ar trijiem līdzīga vecuma bērniem fiziski bija grūtāk, sevišķi, kad bērnībā visas vadājām uz dziedāšanas, dejošanas un sporta nodarbībām. Bet tagad, kad meitas ir pieaugušas, ir tik jauki, ka viņas visas ir vienaudzes,» priecājas Ruta.

«Tas, kas mums visām raksturīgs, – savstarpēja cieņa un pleca sajūta. Varbūt nav tādas lielas čubināšanās, bet es zinu – ja kaut kas nebūs labi, tad esam visas kopā! Protams, esam atšķirīgas. Aija ir mana lielā, loģiskā, prātīgā un jaudīgā meita, kura dažkārt var likties paskarba, bet nekad neatstās otru nelaimē. Viņai ir krampis un plāni, un viņa tos realizēs, būs visu izdomājusi un neļaus, lai kaut kas novirza no ceļa. Vidējā meita Zane ir ļoti taktiska, smalkjūtīga, ļoti mīļa mamma saviem diviem puikām. Maiga dvēsele, mana mamma viņu sauca: mana Minjona. Dace, jaunākā meita, kļuvusi par ārsti un specializējusies plaušu slimībās. Dace bija pabeigusi žurnālistikas studijas, un viņai tas arī padevās, bet tad pēkšņi izlēma mainīt savu dzīvi un kļūt par ārsti. Pieaugušam cilvēkam nav viegli sākt visu no gala. Bet tagad mēs strādājam vienā slimnīcā, un esmu lepna par savu meitu. Viņa bija tikko beigusi rezidentūru, kad kā circenis karstos pelnos nonāca slimnīcas kovida nodaļā un tagad strādā gan tajā, gan Plaušu slimību nodaļā. Tas ir diezgan nežēlīgi. Dežūras kovida nodaļā ir nomācošas un smagas, daudzus pacientus nācies zaudēt. Dace man ir ļoti sirsnīga meita, un, tiklīdz kaut kas jāpalīdz nokārtot, ar savu sunīti Koko vienmēr ātri ir klāt.»

BRĪNIŠKĪGĀ OMOME

«Iznāk, ka Dace turpinājusi dakteru dinastiju, jo viņas ome, mana mamma Alise Lamberte bija viena no sejas un žokļu ķirurģijas pamatlicējām Latvijā. Šogad viņai, tāpat kā princim Filipam, būtu 100 gadu jubileja, diemžēl mamma 2015. gadā aizgāja. Mamma savā laikā bija tas cilvēks, kurš mūs visus ļoti smalkjūtīgi pulcēja kopā un rūpējās par to, lai katrs justos pamanīts un ievērots. Viņa daudz atcerējās un stāstīja, mamma bija arī pastudējusi klasiskās valodas un zināja daudz grieķu un latīņu teicienu. Mani vecvecāki nebija saistīti ar medicīnu, un mamma bija jaunākā meita septiņu bērnu ģimenē, bet viņa gribēja dzīvē sasniegt kaut ko vairāk. Mana mamma arī bija tā, kas morāli balstīja Daci, teica: jāmēģina un jādara! Agrāk manu mammu ģimenē sauca par Omi, bet pēc tam kad es arī jau biju kļuvusi par Omi, mammu sāka saukt par Omomi,» stāsta Ruta.